

Sprawozdanie

komisji administracyjnej o projekcie rządowym do ustawy o zniesieniu prawa propinacyi i zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych i policyjnych w król. stoł. mieście Lwowie.

Wysoki Sejmie!

Uchwalona przez Wysoki Sejm dnia 3. lipca 1880. r. ustawa o zniesieniu prawa propinacyi, zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych i policyjnych we Lwowie nieuzyskała Najwyższej Sankcyi monarszej.

Prezydyum c. k. Namiestnictwa zawiadamiając Wydział krajowy o tem Najwyższem postanowieniu Jego ces. i król. Apost. Mości odezwą z dnia 3. września 1881. L. 8.008/pr. wymienia dwa powody, dla których odmówiono Sankcyi. Pierwszym była niejasna stylizacya 3. i 4. ustępu artykułu 5. uchwalonej ustawy, pozostawiająca wątpliwość, które z gorących napojów podlegać mają opłatom konsumcyjnym na terytoryum miejskiem za linią akcyzową znajdującem się i według jakiego wymiaru opłaty te tamże uiszczane być mają.

Drugim powodem zaś postanowienie w ostatnim ustępie art. 8go ustawy zawarte, wedle którego grzywny w skutek przekroczeń dochodowych nałożone, bez różnicy jaka władza judykaturę wykonywała, przypaść miałyby gminie miasta Lwowa, a względnie miejscowemu funduszowi ubogich.

W pierwszym widział c. k. Rząd trudności przy wykonaniu, a względnie zastosowaniu ustawy; w drugim wkroczenie w zakres ustawodawstwa państwowego przez ograniczenie postanowienia §u 55. ustawy z dnia 11. lipca 1835. o przekroczeniach przeciw dochodom skarbowym, wedle którego grzywny uiszczane w skutek przekroczeń pertraktowanych przez władze skarbowe nie wpływają do funduszu ubogich miejscowych, lecz przeznaczone są na inne odrębnem postanowieniem wskazywać się mające cele.

Komisya administracyjna nie podziela w całości zapatrywania c. k. Rządu co do tej kompetencji ustawodawczej, nie może wszakże uwagom powyżej wyłuszczonej pod niektórymi względami odmówić słuszności. Gdy zaś c. k. Rząd w ślad oznajmienia z dnia 3. września b. r. do l. 8008 przedłożył projekt do ustawy w mowie będącej, który po uchyleniu wad uzyskaniu Najwyższej Sankcyi dotąd na przeszkodzie będących, nie różni się zresztą od ustawy przez Wysoki Sejm roku zeszłego uchwalonej, bezpożytecznem byłoby spierać się o postanowienia w danym razie mało znaczącej doniosłości, gdy ostateczne uregulowanie poborów propinacyjnych i policyjnych na drodze ustawodawczej jest dla gminy miasta Lwowa bardzo pożądanem i o wiele większego dla niej znaczenia.

Zasła była między artykułem 9tym projektu rządowego a odnośnym artykułem uchwalonej przez Sejm ustawy ta różnica, że kiedy według tej ostatniej gmina miasta Lwowa uprawnioną była pobierać opłaty policyjne od przedsiębiorstw w ustawie wymienionych tak w obrębie miasta, jak w akcyzowym onegoż okręgu, według projektu rządowego miałyby je pobierać w akcyzowym tylko okręgu miasta. Gdyby obręb miasta nie wychodził po za linią akcyzową, postanowienie projektu rządowego miałoby zupełną po sobie słusność, gdy jednak jest część miasta położoną za linią akcyzową, w której wykonywane są przedsiębiorstwa takie, jakie wewnątrz linii akcyzowej podlegają opłatom policyjnym, niema zaprawdę słusznej podstawy do uwolnienia ich od rzeczonyj opłaty, skoro wykonywane są w obrębie miasta, a dozór nad niemi w celu utrzymania porządku publicznego trudniejszym i kosztowniejszym jest na terytoryum po za linią akcyzową niżeli wewnątrz akcyzowego okręgu miasta. C. k. Rząd nie mógł mieć i nie miał zapewne zamiaru postanowieniem artykułu 9. pomienionej ustawy nadawać stanowiska wyjątkowego przedsiębiorstwom tego rodzaju za linią akcyzową wprowadzie ale zawsze w obrębie miasta wykonywanym, zwłaszcza gdy nie idzie tu o opłaty konsumcyjne lecz policyjne.

Komisya administracyjna zmieniła przeto za porozumieniem się z c. k. Komisarzem rządowym artykuł 9ty projektu rządowego według brzmienia ustawy zesłorocznej.

Zmiany w art. 5, 6, 8, 11 poczynione są stylistycznej tylko natury.

Komisya administracyjna wnosi więc:

A. „Wysoki Sejm raczy uchwalić załączoną pod *A* ustawę dla miasta Lwowa o zniesieniu prawa propinacyi i zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych i policyjnych“.

Lwów dnia 27. września 1881.

Grocholski w. r.
przewodniczący.

Marceli Madeyski w. r.
sprawozdawca.

Alleg. A.

U s t a w a

o zniesieniu prawa propinacyi i zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych i policyjnych w król. stoł. mieście Lwowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. 1.

Prawo propinacyi nadane król. stoł. miastu Lwowu Najwyższym przywilejem z dnia 6. listopada 1789, zostaje zniesionem.

Art. 2.

Od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podlega wyrób, wyszynk i handel napojów propinacyjnych w obrębie miasta Lwowa, o ile ustawa niniejsza inaczej nie postanawia, ogólnym przepisom przemysłowym, i nie mogą od dnia tego takie przedsiębiorstwa być wykonywane na mocy prawa propinacyi.

Opłaty konsumcyjne.

Art. 3.

Gminie miasta Lwowa przysłuży prawo pobierania następujących opłat, mianowicie:

1. Od rumu, araku, koniaku, ponczowej esencji, likworów, rosolisów i innych słodzonych napojów spirytusowych — przy wprowadzaniu 20 złr. w. a. za jeden hektolitr (100 litrów).
2. Od wódki i spirytusu — tak przy wyrobie jak przy wprowadzeniu — 23 ct. w. a. za jeden stopień hektolitrowy, t. j. za każdy w jednym hektolitrze według skali 100 dzielnego alkoholometru przy temperaturze $+ 12^{\circ}$ R. odmierzony stopień. Opłacie tej podlegają przy imporcie także inne płyny, w których spirytus stanowi główną część składową.
3. Od piwa — a to:
 - a) przy wyrobie — $15\frac{1}{2}$ ct. w. a. za jeden hektolitr i od każdego stopnia sacharometru brzezki piwnej, przy temperaturze $+ 14^{\circ}$ R.
 - b) przy wprowadzeniu 1 złr. 80 ct. a. w. za jeden hektolitr (100 litrów) piwa importowanego, bez względu na jakość napoju.
4. Od miodowych napojów, t. j. miodu pitnego, wiśniaku, maliniaku, lipniaku i dereniaku:
 - a) przy wprowadzeniu — 6 złr. 50 ct. w. a. za jeden hektolitr (100 litrów),
 - b) przy wyrobie miodu pitnego 17 złr. 50 ct. w. a. za każdy cetnar metryczny (100 kilogramów) miodu przaśnego (patoki) użytego do warzenia czyli wyrobu napoju.

Art. 4.

Ustanowione w artykule 3. opłaty konsumcyjne pobierać się będzie bezpośrednio przy wyrobie względnie wprowadzeniu od napojów gorących, które w okręgu położonym wewnątrz linii akcyzowej (art. 5) będą wyrabiane lub do tego okręgu zostaną wprowadzone.

Napoje wymienione w art. 3 pod 1, przerabiane z wódki lub spirytusu, opłaconego już podług ust. 2. tego artykułu przy wyrobie lub przy wprowadzeniu, nie podlegają nadto żadnej opłacie konsumcyjnej miejskiej.

W części terytorium miasta Lwowa, która się znajduje za linią akcyzową, podlega opłacie miejskiej tylko wyszynk i sprzedaż wymienionych w art. 3 gorących napojów w ilości niżej 50 litrów, a to w ten sposób, że na wyszynkowane względnie sprzedane ilości wspomnianych napojów nałożone będą te opłaty, które według art. 3 mają być pobierane przy wprowadzeniu tych napojów do terytorium położonego wewnątrz linii akcyzowej.

W tym względzie należy zastosować analogicznie przepisy normujące pobór ogólnego podatku konsumcyjnego od drobnej sprzedaży i wyszynku wina na prowincyi.

Napoje gorące, sprowadzone z terytorium położonego wewnątrz linii akcyzowej miasta Lwowa i tam przy wyrobie lub wprowadzeniu podług art. 3 już opłacone, jeżeli wywóz takowych nastąpił bez zwrotu miejskiej opłaty konsumcyjnej według postanowień artykułu 6. nie podlegają ponownemu opodatkowaniu przy wyszynku i drobnej sprzedaży na terytorium miasta Lwowa położonemu za linią akcyzową.

Art. 5.

Ustanowione w art. 3 miejskie opłaty konsumcyjne od gorących napojów, pobierać będzie gmina miasta Lwowa w całym okręgu, zamkniętym rogatkami i linią akcyzową dla poboru rządowego liniowego podatku konsumcyjnego, a zatem i na terytoryalnych częściach przyległych gmin wiejskich Zamarstynowa, Kleparowa i Kulparkowa, które należą do okręgu akcyzowego miasta Lwowa.

Wzajemne stosunki i zobowiązania między gminą miasta Lwowa a wymienionymi gminami wiejskimi, oraz właścicielami tamtejszych obszarów dworskich, określają układy zawarte z gminami wiejskimi w roku 1879, a co do obszarów dworskich, ugoda zawarta w roku 1880.

Prawo propinacyi w terytoryach wyż nazwanych gmin wiejskich, wcielonych do okręgu akcyzowego miasta Lwowa, zostaje bez wynagrodzenia zniesionem.

Gminy te nie są uprawnione w terytoryach właśnie co oznaczonych pobierać na potrzeby gminne dodatki do podatku konsumcyjnego od gorących napojów i innych artykułów konsumcyjnych.

Art. 6.

Przemysłowcom miejscowym, trudniącym się wyrobem, przetwarzaniem lub przerabianiem, tudzież handlem wymienionych w artykule 3 napojów, jeżeli takowe bądź przy wyrobie, bądź przy wprowadzeniu według postanowień artykułu 3 opłacone zostały, należy przy wywozie tych napojów z obrębu położonego wewnątrz linii akcyzowej, zwrot miejskiej opłaty konsumcyjnej w następującej wysokości:

1. Za rum, arak i koniak, tudzież za wódkę i spirytus przy eksporcie w ilości najmniej 25 litrów, 23 centów za jeden stopień hektolitrowy, t. j. za każdy w jednym hektolitrze, według skali 100 dzielnego alkoholometru przy temperaturze $+ 12^{\circ}$ R. odmierzony stopień.
2. Za likwory i rosolisy, tudzież ponczową essencję, jeżeli takowe zawierają najmniej 30 procent alkoholu, przy eksporcie w ilości najmniej 25 litrów w jednym naczyniu, lub we flaszkach jednolitych: ćwierć- pół- lub całolitrowych, 7 złr. w. a. za jeden hektoliter (100 litrów).

Za inne napoje spirytusowe tak mało osłodzone i zaprawione, że okażą na 100-dzielnym alkoholometrze więcej jak 30 stopni, należy się jak za wódkę zwrot 23 centów za każdy stopień hektolitrowy.

3. Za piwo niezepsute, które przy próbie po wydzieleniu kwasu węglowego wskaże najmniej $2\frac{1}{2}$ stopnia sacharometru, przy eksporcie w ilości najmniej pół hektolitra (50 litrów), 1 złr. 60 ct. a. w. za jeden hektoliter (100 litrów),
4. Za miód pitny nie zepsuty przy eksporcie w ilości najmniej 25 litrów 4 złr. 50 ct. w. a. za jeden hektoliter (100 litrów).

Przewóz podlegających miejskiej opłacie konsumcyjnej napojów gorących przez poborowy okręg miasta Lwowa (transito) jest wolnym od opłaty i ma być unormowany w myśl przepisów obowiązujących co do rządowego konsumcyjnego podatku rogatkowego.

Art. 7.

Bliższe postanowienia pod względem poboru oznaczonych w artykule 3 miejskich opłat konsumcyjnych od gorących napojów i pod względem uiszczania zwrotu opłaty przy wywozie tych płynów, tudzież co do organów do sprawowania tych czynności powołanych, jakoteż co do sposobu wykonywania kontroli przy poborze i zwrocie opłat rzeczonych, wydane zostaną ze strony Rządu osobnem rozporządzeniem.

Przepisy dotyczące poboru i kontroli rządowego podatku konsumcyjnego w miastach zamkniętych od wyrobu, importu napojów, należy zastosować analogicznie do poboru i kontroli zaprowadzonych niniejszą ustawą opłat miejskich.

Art. 8.

O ile miejskie opłaty konsumcyjne pobierają organa c. k. administracyi skarbowej razem z rządowym podatkiem konsumcyjnym jako dodatki do tego podatku, znajduje do przekroczeń zastosowanie ustawa karna o przekroczeniach skarbowych i przysłuży judykatura co do tych przekroczeń organom i władzom powołanym do wykonywania przepisów ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych.

W innych przypadkach karane będą czyny i zaniedbania, przez które gminę miasta Lwowa o należącej się jej opłacie konsumcyjną ukrócono lub ukrócić usiłowano, jako przekroczenia grzy-

wnami równającymi się dwu do ośmiokrotnej opłacie, o którą w skutek przekroczenia gminę ukrócono lub na ukrócenie narażono.

W razie niemożliwości ściągnięcia grzywny nastąpić ma kara aresztu, przyczem za pięć złotych wymierzyć należy jeden dzień aresztu. Kara aresztu nie może przewyższać trzech miesięcy.

Do przeprowadzenia postępowania karnego, powołanym jest w pierwszej instancji Magistrat miasta Lwowa i obowiązują przytem przepisy o postępowaniu władz politycznych w sprawach karnych z powodu wykroczeń,

Grzywny przez władze polityczne orzeczone, wpływają do kasy gminnej na rzecz funduszu ubogich miejscowych.

Opłaty policyjne.

Art. 9.

Oprócz ustanowionych w artykule 3 niniejszej ustawy opłat konsumcyjnych od gorących napojów, pozwala się gminie miasta Lwowa pobierać w obrębie miasta jakoteż w przyłączonych do akcyzowego okręgu miasta Lwowa miejscowościach następujące opłaty policyjne, mianowicie:

1. Od każdego przedsiębiorstwa, traktierni lub wyszynku bez względu, czy takowe obejmuje jedno lub kilka uprawnień (§. 28 ust. przem.) i niezależnie od dalej ustanowionych opłat od poje-dynczych uprawnień — rocznie 12 złr. w. a.
2. Od każdego bilaru, utrzymywanego dla celu zarobkowego w publicznym lokalu gościnnym lub szynkowym — rocznie 10 złr. w. a.
3. Od każdego zajazdu dla fur bez izb gościnnych, rocznie 10 złr. w. a.
4. Od każdej oberży czyli zajazdu z izbami gościnnymi, według rozmiaru przedsiębiorstwa, a to:
 - a) od oberży 1. klasy, obejmującej do 12 izb gościnnych, rocznie 20 złr. w. a.,
 - b) od oberży 2. klasy, obejmującej do 20 izb gościnnych, rocznie 40 złr. w. a.,
 - c) od oberży 3. klasy, obejmującej do 30 izb gościnnych, rocznie 60 złr. w. a.,
 - d) od oberży 4. klasy, obejmującej nad 30 izb gościnnych, rocznie 80 złr. w. a.

Te opłaty miejskie mają być uiszczane w ratach półrocznych z góry, a to 1. stycznia i 1. lipca każdego roku.

Jeżeli obowiązek opłacania należności nie zaczyna się z dniem 1. stycznia, względnie 2. lipca, przedsiębiorca obowiązany spłaci należność za pierwsze półrocze w takiej wysokości, jaka stosunkowo wypadnie za czas od dnia obowiązku opłaty do następującego dnia 1. stycznia lub 1. lipca.

Przemysłowcy wykonujący jedną z zarobkowości w punkcie 1. wymienionych na podstawie upoważnienia przemysłowego, uzyskanego przed dniem 1. stycznia 1870, uwolnieni są od ustanowionej w tym punkcie dla tych przedsiębiorstw zarobkowych opłaty policyjnej, obowiązani są jednak do uiszczenia opłat, oznaczonych pod 2, 3 i 4, jeżeli wykonują zarazem jedną lub kilka z określonych tamże gałęzi zarobkowych.

Art. 10.

Oznaczone w art. 9. opłaty policyjne, pobiera gmina miasta Lwowa tak jak inne opłaty gminne. Obejście obowiązku do uiszczenia tych opłat będzie karanem grzywnami do 100 złr. w. a., które w razie niemożności ściągnięcia kary mogą być zmienione na areszt do 14 dni.

Postanowienia ogólne.

Art. 11.

Co do odwołania się od orzeczeń i zarządzeń Magistratu miasta Lwowa pod względem wymiaru i poboru tudzież zwrotu opłat gminnych, obowiązują postanowienia statutu gminnego.

Rekursa przeciw orzeczeniom i zarządzeniom Magistratu w sprawach karnych idą do wyższej władzy politycznej.

Art. 12.

Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc obowiązującą wszystkie dorychczasowe przepisy i rozporządzenia dotyczące się wykonywania miejskiego prawa propinacyi, jako też poboru opłat propinacyjnych i opłat tak zwanych szynkowo-policyjnych w obrębie miasta Lwowa, a w szczególności rozporządzenia c. k. Namiestnictwa lwowskiego z dnia 23. grudnia 1869 l. 58.100 i z dnia 23. grudnia 1875 l. 58.340, tudzież rozporządzenie gubernialne z dnia 6. października 1827 l. 67211.

Art. 13.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 45 dni po jej ogłoszeniu.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

